

NYT OM MILJØ & UDVIKLING

Maj 2008 • Nr. 53

92-gruppen – Forum for Bæredygtig Udvikling er et samarbejde mellem 21 danske miljø- og udviklingsorganisationer.

92-gruppen arbejder for fremme af en bæredygtig udvikling i verden

Adam Oswell / WWF-Canon

Indhold

Verdens fattigste har brug for handling – ikke flere ord.....	1
Nytænkning efterlyses for den globale fattigdomsbekæmpelse	2
Effektiv bistand kræver demokratisk ejerskab.....	3
Danske kreditter fra ikke-bæredygtigt CDM-projekt i Kina.....	4

Sundhedstjek af EU's landbrugs-støtte på Christiansborg.....	5
EU's landbrugsstøtte og ulandenes udviklingsmuligheder	6
Topmøde om fødevarekrisen	6
Sidste udkald for Biodiversitetskonventionen.....	7
ARRANGEMENTER	9

Verdens fattigste har brug for handling – ikke flere ord

Af udviklingsminister Ulla Tørnæs (V)

Den internationale udviklingsdagsorden vil i efteråret være tæt pakket med internationale møder. Blandt de vigtigste er højniveau-møderne om 2015 Målene i New York om udviklingsfinansiering i Doha og om bistandsharmonisering i Accra.

Ved alle disse møder vil Danmark deltage aktivt, og regeringens klare besked være: *Action speaks louder than words*. Verdens fattigste har ikke brug for flere hensigts-erklæringer. De har brug for et verdenssam-

fund, der klart demonstrerer, hvordan det vil levere på allerede indgåede løfter.

“Det er vigtigt, at verdenssamfundet i New York i september ærligt og redeligt gør status for 2015 Målene”

Udfordringen er til at tage at føle på. Halvvejs mod 2015 ser det ud til at blive overordentligt svært at nå 2015 Målene i hovedparten af verdens fattigste lande, særligt i Afrika. Og det samtidig med, at den internationale bistandsvolumen faldt i 2007. Danmark var et af de få lande, som hævede bistanden sidste år.

Det er vigtigt, at verdenssamfundet i New York i september ærligt og redeligt gør status for 2015 Målene og udpeger, hvor der er behov for at gøre mere. Og så er det vigtigt, at der sættes tidsbundne milepæle for indfrielse af målene.

Danmark har sat sig i spidsen for målet om ligestilling. Vores ”Call to Action” vil bl.a. munde ud i en side-event i New York, hvor FN’s Generalsekretær vil få overrakt en fakkelt for ligestilling. Mit budskab som vært for side-eventen er, at fremme af ligestilling skal være et mål i sig selv. Først når kvinders vilkår forbedres, ændrer hele samfundet sig til det bedre.

Under Doha-konferencen må verdens rige lande holdes fast på løfter om øget bistand. Regeringen vil udnytte den platform for indflydelse, det giver at høre til blandt de få, der ligger over FN’s 0,7 pct.-mål. Det gælder også i EU. Jeg har netop skrevet til kommissionsformanden om vigtigheden af, at EU’s løfter om udviklingsfinansiering (0,56 pct. i 2010; 0,7 pct. i 2015) fastholdes.

“Mit budskab som vært for side-eventen er, at fremme af ligestilling skal være et mål i sig selv”

Men mere bistand gør det ikke alene. Bistanden skal også være bedre. Her er Accra-konferencen vigtig, for bistandseffektivitet er et centralt middel til at sikre mere effektiv fattigdomsreduktion og vækst. Danmarks hovedprioritet i Accra er konkrete fremskridt i gennemførelsen af Paris-erklæringen, baseret på stærkere ejerskab i udviklingslandene.

Regeringen ser frem til et travlt efterår på den internationale udviklingspolitiske scene. Og for med afsæt i en stigende dansk bistand og initiativer for kvinder, klima og Afrika at kunne sige: Vi er klar til at omsætte ord til handling for verdens fattige – er I?

Nytænkning efterlyses for den globale fattigdomsbekæmpelse

Af Morten Emil Hansen, politisk rådgiver i Folkekirkens Nødhjælp

Der er gået otte et halvt år siden, verdenssamfundet vedtog de mest ambitiøse målsætninger om global fattigdomsbekæmpelse nogensinde. Den gode nyhed er, at global fattigdom og ulighed rent faktisk kan bekæmpes, og at der er sket store fremskridt i de senere år. Den dårlige nyhed er, at Afrika sandsynligvis ikke når ét eneste af målene, og at klimaforandringerne og den globale fødevarekrise vil forværre fattigdommen på det afrikanske kontinent i de kommende år. Det er tydeligt for enhver, at udfordrin-

gerne er helt ekstraordinære, og at det kræver nye midler, udover den normale udviklingsbistand, hvis verdens fattigste skal kunne bekæmpe fattigdommen.

Jeg er desværre ikke specielt optimistisk! For selvom EU for kun tre år siden var hovedarkitekten bag de historiske bistandsstigninger, er vi længere end nogensinde fra det fastsatte EU mål på 0,56 pct. af BNI i 2010. Derfor mangler EU også troværdighed til at kunne gennemtrumfe nye finan-

sielle målsætninger på efterårets internationale topmøder.

“Halvvejs mod målene har vi brug for konkrete ideer til, hvordan vi højner ambitionsniveauet”

Målsætningen er derfor i stedet sat efter at få vedtaget nye årlige delmål, som vil gøre det tydeligere, når verdens rigeste lande løber fra egne løfter. Det er alt for uambitiøst og skaden er desværre allerede sket. For selvom verdenssamfundet pludselig skulle vælge at efterleve bistandsløfterne, er det urealistisk, at verdens fattigste lande kan tre- eller firedoble deres indsats på f.eks. sundhedsområdet indenfor en kort årrække, uden at det øger risikoen for fejlinvesteringer og korruption.

Den europæiske tøven har allerede store konsekvenser – både for kvaliteten og effekten af udviklingsbistanden.

“EU [mangler] [...] troværdighed til at kunne gennemtrumfe nye finansielle målsætninger på efterårets internationale topmøder”

2015-målene er derfor for vigtige til at overlade til de fodslæbende lande. Halvvejs mod målene har vi brug for konkrete ideer til, hvordan vi højner ambitionsniveauet. Danmark kunne f.eks. gå i spidsen med de nordiske lande for at introducere nye innovative finansieringsmekanismer, som sikrer, at verdens fattigste reelt tilføres nye og additionelle ressourcer til fattigdomsbekæmpelse. Men også andre gode ideer efterlyses.

Effektiv bistand kræver demokratisk ejerskab

Af Lars Koch, politik- og demokratimedarbejder i IBIS

Det internationale samfund mødes til september i Ghanas hovedstad, Accra, for at følge op på den såkaldte Paris Deklaration, som 100 donor- og modtagerlande blev enige om i 2005. Paris Deklarationen handler grundlæggende om at effektivisere og samordne udviklingsbistanden, men også om at styrke modtagerlandenes ejerskab over den internationale udviklingsbistand og den gensidige ansvarlighed mellem donorer og modtagerlande.

“[...] det er afgørende, at de fattige og deres organisationer selv er med til at identificere behov”

Principperne om ejerskab og gensidig ansvarlighed bliver imidlertid ikke fortolket bredt nok i dag. I realiteten stopper ejerskabet i modtagerlandenes regeringer, og den gensidige ansvarlighed styrkes primært mellem donorer og modtagerlandenes rege-

ringer. Fattigdomsstrategier og fælles bistandsstrategier udvikles i dag i en dialog mellem modtagerlandenes regeringer og donorerne, og ofte med Verdensbanken og IMF som penneførere. Parlamentar, civilsamfund og civilbefolkninger er sjældent involverede, og den nationale demokratiske politiske dialog og ansvarligheden svækkes internt i modtagerlandene.

“En forudsætning for et ægte demokratisk [...] ejerskab er imidlertid, at der er åbenhed og gennemsigtighed i forhandlingerne om bistanden”

Erfaringer viser, at det er afgørende, at de fattige og deres organisationer selv er med til at identificere behov og til at definere hvilke politikker, der skal gennemføres. Dette giver en mere effektiv bistand – og dermed større fattigdomsreduktion.

En forudsætning for et ægte demokratisk og bredt forankret ejerskab er imidlertid, at der er åbenhed og gennemsigtighed i forhandlingerne om bistanden, og at de politiske betingelser for bistanden blødes op, så der bliver et større politisk beslutningsrum i modtagerlandene. Sådan er det ikke i dag, selvom erfaringer viser, at de lande, der har oplevet den største udvikling, i høj grad har eksperimenteret og tilpasset deres udviklingsstrategier til egne nationale forhold.

Her kun få måneder før opfølgingskonferencen i Accra, er det afgørende, at principperne om ejerskab og gensidig ansvarlighed udvides til at inkludere parlamenter, civilsamfund og civilbefolkninger i syd. Og at det brede demokratiske ejerskab kommer højt på dagsordenen. Danmark tilhører en kreds af progressive donorer, som kan være med til at sikre, at det sker.

Danske kreditter fra ikke-bæredygtigt CDM-projekt i Kina

Af Tarjei Haaland, klima- og energimedarbejder i Greenpeace

Den danske regering har sammen med fire danske virksomheder (DONG Energy, Aalborg Portland, Mærsk og Nordjysk Elhandel) - gennem Danish Carbon Fund - investeret 15 mio. dollars i et godt 1 milliard dollars stort og stærkt kritiseret CDM-projekt, som er administreret af Verdensbankens 'Umbrella Carbon Facility'. Dermed har Danmark skaffet sig kreditter svarende til 2 mio. tons CO₂ i alt i perioden 2008-2012.

CDM-projektet handler om destruktion af den stærke drivhusgas HFC23 fra skorstenene i to HCFC22-producerende fabrikker i Kina. Og efter vores gennemgang og vurdering skulle Danmark aldrig have involveret sig i CDM-projektet og burde derfor trække sig, da det hverken er bæredygtigt eller omkostningseffektivt.

“Det ville [...] have været oplagt, at Danmark [...] havde arbejdet for, at Kina selv løste problemet via en national regulering”

Kun 3 % af CDM-investeringen går til den faktiske destruktion af drivhusgassen HFC23, og det viser, hvor billigt det er at fjerne dette udslip. Omregnet til en CO₂-reduktionspris er det kun 0,24 dollars/ton CO₂.

Det ville derfor have været oplagt, at Danmark i stedet – bl.a. i Montreal Protokolregi – havde arbejdet for, at Kina selv løste problemet via en national regulering. Men det har Danmark og andre I-lande øjensynligt ikke ønsket, fordi det ville afskære dem fra billige kreditter og kræve mere hjemlig reduktion. Og Kina ønsker det heller ikke, da det ville afskære dem for disse store CDM-indtægter.

“Danmark [skulle] aldrig have involveret sig i CDM-projektet og burde derfor trække sig”

32 % af CDM-investeringen går direkte til de to statsejede, kinesiske HCFC22-fabrikker og er dermed dansk finansiel støtte til fortsat produktion af den både ozonlagsnedbrydende og klimaødelæggende HCFC22, der på sigt tilfører atmosfæren et drivhusgas-udslip, der i sin virkning er over tre gange større end den, som CDM-projektets destruktion af HFC23 fjerner her og nu.

De resterende 65 % af CDM-investeringen går til en fond administreret af det kinesiske finansministerium, som den danske regering noget naivt forestiller sig vil udmønte sig i en øremærket, ”additional” støtte til vedvarende energi og energibesparelser. Regering-

gen henviser til denne som undskyldning for dansk deltagelse i dette pinlige, ikke-bæredygtige CDM-projekt.

Se Greenpeace-rapporten "CDM uden bæredygtighed" på: www.greenpeace.org

Sundhedstjek af EU's landbrugsstøtte på Christiansborg

Af Helle Løgstøl Severinsen, Tematisk Koordinator, Trade Justice, Mellempfolkeligt Samvirke

I forbindelse med det igangværende sundhedstjek af EU's landbrugsstøtte havde fødevareminister Eva Kjer Hansen den 24. april besøg af blandt andet landbrugskommissær Mariann Fischer Boel og den franske landbrugsminister Michel Barnier til en konference på Christiansborg.

"Det virker som om, at det er populært at huske på problemerne – til gengæld er det knap så populært at gøre noget ved dem"

Dagens forskellige oplæg drejede sig om landbruget i Europa, og om hvordan fremtidens landbrugsstøtte skal se ud. Fra de danske og britiske talere var der enighed om, at landbrugsstøtten er på vej væk. I Frankrig og også Polen vil de gerne producere mere og bedre – og ikke overraskende ses fortsat EU-støtte som vigtig i denne forbindelse.

Det var Europa, som vi kender det. Så er der verden.

Alle deltagere nævnte udviklingslandenes svære position i forhold til landbrugsproduktion og -handel. Og cirka med så mange ord. Det var ikke meget plads, dette emne fik.

At det overhovedet blev nævnt, skyldes måske mest den aktuelle fødevarekrise.

Men emnerne hører jo unægteligt sammen. For en stor del af udviklingslandene er det af afgørende betydning, at de nu indgår frihandelsaftaler (EPA) med EU og dermed skal konkurrere med en landbrugsproduktion, der er stærk - meget stærk. Løsningen på problemerne kan derfor ikke lade vente på sig.

"Helt afgørende er det, at der afsættes betydeligt flere midler til handelsrelateret bistand [...] og EU's udviklingsfond"

Og her bliver det tydeligt, at der manglede en gæst ved konferencen. I erkendelse af, at EU's landbrugsstøtte og udviklingslandenes problemer hænger så tæt sammen, vil det være oplagt, at Mariann Fischer Boel mødes med udviklingskommissær Louis Michel. Han mangler penge – og Fischer Boel har et stort budget, der står foran en nedskæring. Helt afgørende er det, at der afsættes betydeligt flere midler til handelsrelateret bistand (Aid for Trade) og EU's udviklingsfond. Opbygningen af udviklingslandenes produktionskapacitet samt infrastruktur skal opprioriteres nu.

Det virker som om, at det er populært at huske på problemerne – til gengæld er det knap så populært at gøre noget ved dem.

EU's landbrugsstøtte og ulandenes udviklingsmuligheder

Af Jette Hagensen, landbrugspolitisk medarbejder i Det Økologiske Råd

Sundhedstjekket af EU's landbrugspolitik har hidtil fokuseret på de interne forhold i EU og ikke på udviklingslandenes behov. Spørgsmål om toldreduktioner og landbrugsstøttens fortsatte betydning for ulandene nævnes ikke i EU-høringsdokumentet. Den voksende fødevarerkrise gør det nu endnu mere aktuelt at se tingene i en global sammenhæng.

“EU, USA og andre rige lande, der yder støtte til egen landbrugsproduktion, bør [...] levere klare modydelser til de fattige ulande”

Ændringen fra produktionsstøtte til arealstøtte, der blev gennemført i EU i 2005-2007, skulle bl.a. modvirke handelsforvridninger til skade for producenter i udviklingslande. EU opfyldte herved de formelle krav til WTO-forhandlingernes såkaldte 'Grønne boks'. Men dette kritiseres fra flere sider, hvor det fremføres, at EU's arealstøtte indirekte er en massiv eksportstøtte, fordi EU's landmænd derved kan sælge deres varer på verdensmarkedet til priser, der ikke dækker de fulde produktionsomkostninger.

Selvom EU's landbrugsstøtte i nogen grad kapitaliseres i jordpriserne, har det i en globaliseret verden stor betydning, at det enkelte landbrug er sikret en årlig basisindtægt, når landmænd i fattige udviklingslan-

de ikke får nogen form for landbrugsstøtte. Støtten sikrer bl.a. at rige landes landmænd kan investere i produktionsapparat og forarbejdningsindustri. At landbrugsstøtten har eksisteret i årtier og været med til at binde milliarder i produktionsapparat, forarbejdningsindustri og distributionssystemer er blot et ekstra argument for at give ulandene kompensation i den nuværende WTO-forhandlingsrunde. Denne forhandlingsrunde er jo netop defineret som en udviklingsrunde, der skal tilgodesee de fattigste aktører.

“Verdens samlede udviklingsbistand udgør kun en syvendedel af, hvad der gives i landbrugsstøtte i de rige lande”

EU, USA og andre rige lande, der yder støtte til egen landbrugsproduktion, bør derfor levere klare modydelser til de fattige ulande. Verdens samlede udviklingsbistand udgør kun en syvendedel af, hvad der gives i landbrugsstøtte i de rige lande. Det kan være meningsfuldt at yde støtte til landbruget i EU som kompensation for hensyn til bl.a. miljø, natur og dyrevelfærd og for at tilstræbe en fornuftig strukturudvikling. Men det skal kompenseres bl.a. i den nuværende WTO-runde og bilateralt i forbindelse med de aktuelle forhandlinger mellem EU og en række udviklingslande.

Topmøde om fødevarerkrise

Af Morten Emil Hansen, politisk rådgiver i Folkekirkens Nødhjælp

Præsident Lula, Morales og Sarkozy er blandt de omkring fyrre stats- og regeringschefer, som sammen med FN's generalsekretær har meldt deres ankomst til FAO's

fødevarerøde i Rom i begyndelsen af juni. Øverst på dagsordenen står en fælles og koordineret indsats overfor den globale fødevarerkrise. Mødet var ellers oprindeligt

tænkt som et ekspertmøde om klimaforandringerne og biobrændsel, men de voldsomme prisstigninger og uroligheder rundt om i verden har fået FN's generalsekretær til at slå alarm og hasteindkalde til krisemøde.

“Et varmt emne på FAO-mødet bliver naturligvis de politiske målsætninger om biobrændsel”

Selvom FAO for første gang i 16 måneder kan rapportere om et fald i priserne på hvede, mælk, sukker og soja, er der alligevel grund til bekymring. Verdensbanken forudser nemlig, at fødevarepriserne vil forblive høje helt frem til 2015, og konsekvenserne for 2015-målene er derfor åbenlyse. Og til trods for store fremskridt med sultbekæmpelse i f.eks. Kina, Indien, Sydafrika og en række latinamerikanske lande, er antallet af mennesker, som lider af hungersnød, steget hvert eneste år siden det historiske fødevaretopmøde i Rom i 1996.

Et varmt emne på FAO-mødet bliver naturligvis de politiske målsætninger om biobrændsel, som i stigende grad anklages for

at have forværret den globale fødevarekrise. Storbritannien afventer en analyse af konsekvenserne senere i denne måned, og andre lande har allerede udtalt sig kritisk om målene. Herudover vil landenes ret til at introducere nye toldmure og opbygge nationale fødevarelagre skabe stor debat. Mens den franske landbrugsminister argumenterer for øget markedsregulering, fastholder den amerikanske chefforhandler troen på det fri marked.

“Verdensbanken forudser [..], at fødevarepriserne vil forblive høje helt frem til 2015”

En løsning er naturligvis øget bistand, men verdenssamfundet har i forvejen svært ved at imødekomme de humanitære katastrofer. Kun omkring 1/3 af FN's humanitære appeller om hjælp til de mindst udviklede lande bliver finansieret, og den humanitære bistand udgør kun mellem 7-10 % af den samlede globale udviklingsbistand. Dette til trods for at klimaforandringerne har øget antallet af humanitære katastrofer, og behovet for bistand forventes at stige kraftigt i de kommende år.

Sidste udkald for Biodiversitetskonventionen

Af Tove Maria Ryding, Nepenthes

Hvordan ser en FN-konvention ud i slutspurt? Bliver ministrene ved med at smile og påstå, at forhandlingerne viser flotte tegn på fremskridt, eller vil en enkelt eller to bryde sammen på talerstolen og erkende, at piben er nødt til at få en helt anden lyd, hvis ikke verdenssamfundet skal ende med at løbe fra sine egne løfter? Det spørgsmål er særdeles relevant for Biodiversitetskonventionens 9. partskonference, som afholdes i Bonn, Tyskland fra den 19. - 30. maj.

“[...] Imens forhandlingerne langsomt skrider frem, fortsætter tabet af naturområder med fuld hastighed”

Konventionen har fået 2010 som deadline for flere centrale forhandlingsområder, og derfor må ministrene nu stille sig selv spørgsmålet om, hvordan man på to år får reduceret det globale tab af natur væsentligt, og samtidig forhandler en international aftale om fordeling af det økonomiske udbytte fra udnyttelsen af genetiske ressourcer på plads. Og eftersom Partskonferencen i Bonn formentlig vil blive det sidste store møde før 2010, er spørgsmålet måske snarere, hvordan man får det hele sat i værk i løbet af to uger?

Heldigvis er løbet ikke kørt. Senest har der været klare tegn på, at en juridisk bindende

aftale om genetiske ressourcer er indenfor rækkevidde. Dette kan i sig selv løsne stemningen i forhandlingerne i beskyttelse af natur, som traditionelt set blokeres af Brasilien af taktiske årsager, når forhandlingerne om genetiske ressourcer går trægt. Også det store fokus på klima kan være en isbryder i Biodiversitetskonventionen, som oplever øget pres for, at der skal udvikles effektive mekanismer til begrænsning af skovødelæggelserne, der er skyld i store udslip af drivhusgasser.

”Tilbage står håbet om, at nogle ministre [...] formår at fokusere mere på at redde natur end at redde ansigt”

Men imens forhandlingerne langsomt skridder frem, fortsætter tabet af naturområder med fuld hastighed, og menneskeheden mister livsvigtige økosystem-tjenester så som rent vand, medicin og nye kilder til fødevarerproduktion. Tilbage står håbet om, at nogle ministre i denne Biodiversitetskonventionens 11. time formår at fokusere mere på at redde natur end at redde ansigt.

Vidste du..?

At det globale CO₂ udslip i periode 1990-99 steg med i gennemsnit 1,3 procent om året, mens det i perioden 2000-06 voksede med 3,3 procent om året.

Udslippet er altså i dag større, end det der ligger til grund for det mest pessimistiske scenarium fra FN's klima-panel (IPCC), der er baseret på en årlig stigning i udslippet på 2,7 procent og en resulterende 4 graders temperaturstigning i dette århundrede.

ARRANGEMENTER

Hvornår: Mandag den 2. juni 2008
Kl. 13.30 – 15.00
Hvor: Copenhagen Business School
(CBS), Solbjerg Plads 3 lokale SP201

Debat med Naomi Klein

I Samarbejde med CBS og forlaget Klim inviterer Mellempfolkeligt Samvirke til møde med Naomi Klein i forbindelse med lanceringen af hendes nye bog – The Shock Doctrine. Tilmelding er nødvendig og sker til Nils Brøgger Jakobsen på: nbj@ms.dk

2. tirsdag i måneden
kl. 17.00-19.00
Hvor: En cafe i København
(Se: www.greendrinks.org.)

Green Drinks København

I over 300 byer verden over mødes folk med interesse for miljø til en månedlig uformel komsammen kaldet Green Drinks. Hensigten er at skabe netværk på tværs af NGO'er, industri, universiteter og andre med interesse for miljø, bæredygtighed og CSR. Mange mennesker har på denne måde udvekslet erfaringer, fundet jobs, skabt netværk, m.v.

Pris: Gratis, men tilmelding modtages gerne: Greendrinks.cph@gmail.com
Yderligere oplysninger: Kontakt Anders Knudsen: 2239 0103

Lørdag og søndag den 16-17. august
i Fælledparken

Mellempfolkeligt Samvirke afholder Fair Trade festival i Fælledparken

Mellempfolkeligt Samvirkes gentager sidste års Fair Trade Festival i Fælledparken. Ambitionerne er endnu større end sidste år, og vi har brug for mange frivillige. Hvis du er interesseret i at være frivillig, kontakt Jeppe Bo Pedersen på Jeppe@ms.dk

Øko-kalenderen på Øko-info

Nyt om grønne og økologiske arrangementer fra hele landet på:
www.eco-info.dk

Redaktion

Dette nummer af nyhedsbrevet er redigeret af Troels Dam Christensen, Mette Bloch Hansen, 92-gruppen, Constance Hegner og Johanne Floris, WWF Verdensnaturfonden

Tidligere numre kan ses på www.92grp.dk
Såfremt nyhedsbrevet ønskes afmeldt, sendes mail til j.floris@wwf.dk

92-gruppen

c/o Care Danmark
Nørrebrogade 68 B
2200 København N
T 35 24 50 90
E tdc@92grp.dk